

Rosszkedvünk labirintusa

PUBLICISZTIKA - LXIV. évfolyam, 43. szám, 2020. október 22.

Október eleje óta lehet látni az HBO-n a *Visszatérés Epipóba* című dokumentumfilmet, Oláh Judit rendezését, amely öt éven át készült az 1980-as években működött szendrői nyaraltatásról és vezetőjéről, a 2014-ben leleplezett, évtizedekkel korábban zajlott abúzusok elkövetőjéről, Sipos Pálról. A filmről az elmúlt hetekben több interjú és kritika is napvilágot látott (e hasábkon Báron György kritikája: *Epipo*, 2020/40., okt. 2.), amelyek nem alaptalanul méltatták ugyan a rendezői teljesítményt, bennem mégis egy sor kérdőjel maradt. Előrebocsátom: nem semleges nézőként nyilatkozom. 1982-től három éven át aktív résztvevője voltam a szendrői nyaraltatásoknak, így fenntartásaimnak szubjektív elemük is van: a filmben nem ismertem rá arra a Szendrőre, amelynek részese voltam. A kérdés persze nem az, hogy ki emlékszik jól erre vagy arra a mozzanatra, hanem hogy a film egyfajta analitikus deficitben szenved, így a Szendrő-jelenség értelmezése tendenciózus és egyoldalú.